

Projektová metoda

Projektová metoda je v pedagogickém slovníku (Průcha, 1995) vymezena jako:

- vyučovací metoda, kterou jsou žáci vedeni k řešení komplexních problémů a získávají zkušenosti s praktickou činností a experimentováním.

Houška (1995, s.82) projektovou metodu charakterizuje jako:

- metodu vysokého stupně integrace učiva z jednotlivých předmětů do jedné činnosti a maximální přiblížení této činnosti reálnému životu.

Pro projektovou metodu je podle **Maňáka** (2000, s.44) charakteristické, že:

- podněcuje samostatné získávání vědomostí a dovedností nezbytných pro řešení určitých problémů v praxi,
- přispívá k rozvoji žákovy osobnosti, protože práce na projektu umožňuje žákovi dozvědět se mnoho o svých schopnostech.

Projektová metoda je podle **Vrány** (1936, s.90):

- definována jako něco, co nutí organizovat, směřuje k dosažení jednoho cíle, nutí něco zjistit, vyzkoumat, vykonat atd.,
- považována za mocný motivační činitel – žáci jsou ochotni nad projekty pracovat a jsou motivováni odpovědností za výsledky své práce, a tím jsou schopni rozeznat jejich kvalitu,
- založena na využívání projektů různých forem – integrovaná témata, praktické problémy nebo praktické činnosti vedoucí k vytvoření nějakého výrobku, výtvarného nebo slovesného díla.

Na druhé straně vyzdvihuje Vrána tamtéž fakt, že ve škole nelze používat pouze projektovou metodu, nelze vše učit pouze ve formě projektů, protože by to podle něj znamenalo konec vyučovacích předmětů.